

Forfatter: Ingeborg Simesen, 1861-1943

Titel: Udrag fra N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Trearskrigen - En brevveksling

Citation: Ingeborg Simesen, 1861-1943: "N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Trearskrigen - En brevveksling", i *N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Trearskrigen - En brevveksling*, G. E. C. Gads Forlag, s. 530. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991765-000-shoot-idm140619128052528.pdf> (tilgået 02. juni 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvig og hans nærmeste Slægt under Trearskrigen - En brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Blomsterregnen var ligesom jubelråbene ustandselige, og de slidte uniformer var snart bedækkede af friske blomster, og kom der så nogen, der særlig havde udmærket sig, var folk nær ved at gå ud af dem selv af jubel. Således var begejstringen aldeles uendelig, da batteriet Jessen kom kørende: både på ham og hans kanoner faldt der en sand styrterejn af blomster, og den gamle mand vendte og drejede sig på hesten, hilste med sablen, som næsten til spidsen var fuld af de opfangede kranser, prøvede på at tale, men hver gang kvaltes stemmen af bevægelse ved de første ord. Af og til så man også en kone styrte ind i gelederne og omfavne sin mand, og flere kom allerede marsjerende med en kæreste eller kone under armen. Men midt i al den mylren og glædestummel herskede der en orden, som var aldeles beundringsværdig, ingen spektakler, ikke et rådt ord hørtes i de dage; selv gadedrengene var elskværdige: de styrtede sig på hovedet ind i trængselen, for at opsamle buketter, flag og kranser, der faldt på jorden, men ikke for at tage dem selv, men for at give dem til de soldater, der havde fået mindst. — Men jeg vil ikke prøve på videre at skildre, hvad jeg ej formår: de skønne dage vil for alle dem, der oplevede dem, være uforglemmelige, og de stakler, hvis ungdom er falden i senere for Danmark tunge og fattige tider, har aldrig følt og vil vel vanskelig kunne forstå den jubel og glæde over at være dansk og den begejstrede taknemlighed over hver den, der havde været med at kæmpe under Dannebrog, som i hine lykkelige dage fyldte alle danskes hjerter.